

Domnul Isus – activ și în cer pentru noi

Există o mulțime de locuri în Biblie care vorbesc despre faptul că Domnul Isus Se roagă. Cele mai multe se referă evident la timpul când Domnul Isus a fost pe pământ. În aceste rugăciuni a mijlocit și pentru ucenicii Săi (de ex. Luca 22.32). Cum stau lucrurile acum în cer? Se roagă El și acolo pentru noi?

După înălțarea Sa la cer, Domnul Isus nu a încetat să Se roage pentru ucenicii Săi, pentru poporul Său. Astfel, există cel puțin patru locuri care vorbesc direct despre aceasta:

Romani 8.34 vorbește despre Hristos, care „stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi“.

În Evrei 7.25 citim că „trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei (credincioși)“.

În Evrei 9.24 se spune că Hristos a intrat în cer, „ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu“.

Al patrulea loc (1 Ioan 2.1) arată că Domnul nu rămâne inactiv nici când păcătuim.

Este nevoie ca Domnul Isus să intervină pentru noi, să mijlocească pentru noi în cer?

El Se interesează de mine!

Rămân mereu impresionat când mă gândesc cât de mult Se interesează de mine Domnul Isus, Însuși Dumnezeu. Chiar înainte de crearea pământului, Dumnezeu S-a ocupat de mine. El m-a ales să devin un copil al lui Dumnezeu și m-a rânduit pentru înfiere (Efeseni 1.4, 5). Când Domnul Isus a murit pe cruce, S-a gândit și la mine. Din dragoste pentru mine, El S-a dat pentru mine. El a fost împovărat și cu păcatele mele, a trebuit să le cunoască pe toate și să le recunoască în fața lui Dumnezeu. Cu toate că nu trăiam încă, El a trebuit să cunoască întreaga mea viață. Apoi a sosit momentul când am fost creat. Psalmul 139 redă această creație într-o

descriere uimitoare. El m-a țesut în pânțele mamei mele (vers. 13), El m-a văzut când eram doar un plod fără chip (vers. 16), El m-a țesut în chip minunat (vers. 15), El m-a făcut într-un mod uimitor, extraordinar (vers. 14). De când trăiesc, El mă cercetează, mă cunoaște deplin – când stau și când umblu, gândurile mele, toate cuvintele și faptele mele (vers. 1-4). Nu este uimitor cât de mult Se interesează El de mine?

Dar eu am fost pierdut și trebuia să fiu mântuit. Atunci El a plecat și m-a căutat până m-a găsit, așa cum a făcut păstorul din Luca 15.4-7, care și-a căutat oaia pierdută. Când m-a găsit, m-a luat cu bucurie pe umerii Săi, și de atunci mă poartă „spre casă“. Harul Său se va îngriji ca să ajung la țintă. Totuși, în ce privește responsabilitatea mea, mă asemăn adesea cu oaia încăpățânată, care este pusă nu rareori în situații periculoase și grele, în care ajunge ori ea însăși, ori o conduce Păstorul în educarea Sa plină de dragoste. Domnul nu poate să mă scutească totdeauna de aceste situații, dar tocmai de aceea El mijlocește și Se roagă pentru mine.

El Se roagă pentru mine în necaz!

Domnul Isus S-a rugat și pentru ucenicii Săi. Deoarece El arată și astăzi același interes pentru ai Săi, putem să deducem din relatările din Evangheliile ceea ce este principial despre „implicarea“ Domnului pentru noi astăzi. Mai întâi doresc să indic spre întâmplarea care ne este descrisă în Matei 14.22. Aici îi găsim pe ucenici pe un drum poruncit de Domnul. Totuși, ei au ajuns în necaz. Cunoști și tu astfel de situații? Poate te afli pe calea Domnului și deodată simți vântul contrar și mersul nesigur pe o apă în furtună. Domnul mă trimite într-o probă de credință, pe care eu o observ abia când sunt în ea. Mă lasă El să mă afund neputincios? Nu, dar El nu vine totdeauna imediat în ajutor, ci poate

abia în a patra strajă, deci exact atunci când cred că puterile mele sunt epuizate complet. Totuși pot să fiu sigur: Domnul mă vede suferind necazul (Marcu 6.48) și El mijlocește pentru mine (Matei 14.23). La timpul Său, El vine pentru a pune capăt necazului.

Această istorisire o pot aplica la întreaga mea viață cu Domnul. Barca vieții mele este permanent expusă pericolelor lumii ce mă înconjoară și Domnul nu este prezent personal. Dar El mă vede și mijlocește pentru mine! Cândva va veni și pentru mine această a patra strajă din noapte, când Domnul va reveni pentru a pune capăt întregului necaz.

El Se roagă pentru mine în pericol!

Există și situații în care am ajuns prin voința mea proprie. Și pentru aceasta, Cuvântul lui Dumnezeu ne dă un exemplu foarte clar: lepădarea lui Petru de Domnul. Să ne îndreptăm atenția spre Luca 22.32, unde Domnul Isus îi spune lui Petru: „Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta.“ Aceasta s-a întâmplat înainte ca Petru să-L tăgăduiască. Domnul îl cunoștea foarte bine pe ucenicul Său. Domnul știa ce va veni asupra ucenicului. El știa că acesta se va supraaprecia și va cădea adânc, atât de adânc cât era inima sa naturală de rea. Această autocunoaștere amară ar fi pus credința lui Petru la o probă dură de rezistență. Ce mare era pericolul, ca Petru să deznădăjduiască. Satan stătea gata să cearnă (vers. 31). El aștepta doar ocazia să-și trimită săgețile arzătoare ale deznădejdiei (Efeseni 6.16). Nu a trebuit deseori să cunosc și eu răutatea inimii mele prin experiențe amare? Și apoi a venit deznădejdea dacă într-adevăr sunt întors la Dumnezeu. Dar Domnul Isus a fost și pentru mine activ, ca nici credința mea să nu înceteze și să ajung la recunoașterea sinceră a păcatului. Nu vrem să-I mulțumim, că El a fost în acest mod adesea activ pentru noi?

El este Apărătorul meu!

Tăgăduirea Domnului a fost un păcat grav. Și în viața mea apar mereu păcate. De aceea locul deja amintit din 1 Ioan 2.1 este așa de prețios. „Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit.“ Fiecare păcat este o jignire adusă lui Dumnezeu. Ce bucuros pot să fiu că există acest Mijlocitor, acest Apărător, care (vorbind în imagini), atunci când am păcătuit, Îi amintește Tatălui că El a suferit odată pentru acest păcat, Cel drept pentru cei nedrepti (1 Petru 3.18). Apărătorul meu

pledează întotdeauna, să spunem așa, pentru achitare. Dar Domnul Isus face aceasta nu pentru că păcatul nu este chiar așa de rău, ci pentru că vina a purtat-o El Însuși. El, care S-a rugat chiar pentru dușmanii Săi să fie iertați (Luca 23.34), va interveni la Tatăl cu atât mai mult pentru noi, pe care ne numește frații Săi.

În același timp, El acționează ca Avocatul meu, ca să recunosc și să simt păcatul ca atare (de exemplu printr-un text din Biblie), să îl recunosc înaintea lui Dumnezeu și astfel să pot merge bucuros pe cale în părtășie cu El.

Observăm în câte situații ale vieții noastre avem nevoie de rugăciunile, de mijlocirile, de intervențiile Domnului Isus. Ce bine că El nu lasă în jos mâinile ridicate permanent pentru rugăciune pentru mine! Mâinile lui Moise au obosit și au trebuit să fie sprijinite de Aaron și Hur, pentru ca poporul să aibă supremația în lupta împotriva dușmanului Amalec (Exod 17.12). Mâinile Domnului Isus nu obosesc niciodată, ca nici eu să nu sufăr înfrângere în luptă. Așa cum Se ruga când trăia pe pământ, dimineața (Marcu 1.35), seara (Matei 14.23) și toată noaptea (Luca 6.12), tot așa de neobosit El Se roagă și acum pentru mine; sunt sigur de acest lucru.

Ascultă-L pe Domnul Isus rugându-Se!

Deschide la Evanghelia după Ioan capitolul 17! Ce subiect impresionant al discuției între Tatăl și Fiul! Domnul Isus Se roagă pentru ai Săi! Sunt ultimele clipe înaintea morții Sale pe cruce, și El adresează o rugăciune pentru ai Săi. El Îl roagă pe Tatăl să-i ocrotească de rău pe aceia ce I i-a dat Tatăl. El Se roagă ca ei să fie sfințiți, adică despărțiți de lume și să fie una. Și El Își exprimă dorința Sa, ca „aceia, pe care Mi i-ai dat Tu, să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu“. Din această rugăciune reies dragoste, purtare de grijă și dor. Astfel intervine Domnul pentru ai Săi. Nu numai ucenicii sunt incluși în această rugăciune, ci și aceia care ar crede prin cuvântul lor în El (vers. 20); de aceea aparținem și noi. Să-I mulțumim zilnic pentru dragostea și grija Sa, ca inimile noastre să fie din nou încălzite de dragostea Sa pentru El!

Mesagerul păcii este întocmit din diverse scrieri. Dorința noastră este să ofere cititorilor îmbărbătare în viața de fiecare zi.

Redactare: Stăncioiu Petru

str. George Enescu, nr. 35

RO - 515600 - Cugir, jud. Alba